

Temari d'oposicions

ECONOMIA I

Rubén Íñigo Rodríguez
Julio Masse Langa

Primera edició 2019

Autors: Rubén Íñigo Rodríguez i Julio Masse Langa

Maquetació: Educàlia Editorial

Edita: Educàlia Editorial

Imprimeix: Grupo Digital 82, S.L.

ISBN: 978-84-17734-96-1

Dipòsit legal: En curs

Printed in Spain/Impreso en España.

Tots els drets reservats. No està permesa la reimpressió de cap part d'aquest llibre, ni d'imatges ni de text, ni tampoc la seva reproducció, ni utilització, en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic o d'una altra manera, tant coneguda com els que puguin inventar-se, incloent el fotocopiats o gravació, ni està permès emmagatzemar-lo en un sistema d'informació i recuperació, sense el permís anticipat i per escrit de l'editor.

Algunes de les imatges que inclou aquest llibre són reproduccions que s'han realitzat acollint-se al dret de cita que apareix en l'article 32 de la Llei 22/1987, de l'11 de novembre, de la Propietat intel·lectual. Educàlia Editorial agraeix a totes les institucions, tant públiques com privades, citades en aquestes pàgines, la seva col·laboració i demana disculpes per la possible ommissió involuntària d'algunes d'elles.

Educàlia Editorial

Avda de les Jacarandes 2 loft 327 46100 Burjassot-València

Tel. 963 76 85 42 - 960 624 309 - 610 900 111

Email: educaliaeditorial@e-ducalia.com

www.e-ducalia.com

Tema 1. L'objecte de l'Economia. Economia i Economia Política. Economia i altres ciències socials: relacions i aportacions recíproques.

Introducció

Aquest tema constitueix un primer acostament a la ciència que estudia l'Economia. Per a això partirem de l'objecte d'estudi de l'economia fent tangible la presentació d'aquest, mitjançant un exemple pràctic que qualsevol ha hagut de viure en el seu dia a dia a l'hora de preparar-se el esmorçar.

Gràcies a aquesta contextualització podrem establir una primera definició del terme d'Economia que continuarem centrant mitjançant una petita anàlisi de l'evolució històrica de l'economia des del segle XVIII que apareix com a ciència, fins als nostres dies. Posteriorment farem un recorregut per les diferents definicions que s'han fet sobre l'economia com a ciència, establint un nexa d'unió per a totes elles que és el que caracteritza a l'economia com a ciència i defineix clarament el seu objecte d'estudi: l'escassetat. En relació a la perspectiva històrica que iniciàvem en l'estudi de l'objecte de l'Economia, analitzarem la diferència entre les aportacions de l'Economia com una cosa dogmàtica, i les aportacions de l'Economia Política, que, si bon sorgeix abans que l'Economia com a ciència, avui dia és l'Economia Política la que necessita de la ciència econòmica per a poder desplegar les seves polítiques econòmiques de forma eficient.

El tema l'acabarem fent un repàs de la relació de l'Economia amb les ciències del comportament humà, la Geografia i la Història, les ciències formals i les ciències naturals explicant que el tot no entén sense el concret, ni el concret o específic si no s'analitza com a part d'un tot-

En relació a la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE), que modifica la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (LOE), els continguts que aquí es desenvolupen en aquest tema guarden relació amb el bloc 1 d'Idees econòmiques bàsiques de l'assignatura d'Economia en quart de l'ensenyament secundari obligatori, així com en el bloc 1 relatiu a Economia i Escassetat, l'organització de l'activitat econòmica, el bloc 3 relatiu al mercat i al sistema de preus, i el bloc 7 de desequilibris econòmics i el paper de l'Estat en l'Economia.

De forma transversal es poden establir connexions amb la matèria d'Història del Món Contemporani en primer de Batxillerat ja que el pensament econòmic i la seva evolució ha de ser relacionat amb el context històric en el qual es produeix i, per això, es poden desenvolupar continguts històrics en economia, i econòmics en història, a través, per exemple de comentaris de textos i mapes, on es pugui apreciar l'expansió de la revolució industrial. L'objecte de l'Economia.

L'economia és una ciència social que tracta d'explicar i donar resposta als esdeveniments, fenòmens i problemes que afecten de forma particular als individus que componen una societat i, per tant, a la societat en el seu conjunt. L'home, en viure i formar part de la societat,

està immers en un conjunt de relacions molt complexes. Una part molt important i inseparable d'aquestes relacions socials són les econòmiques.

Acostament al concepte econòmic de forma pràctica

Posem un exemple: en aixecar-nos cada matí, per a poder-nos desemboïcar de manera habitual, ens recolzem en una sèrie d'actuacions que tenen contingut econòmic: condícia, esmorçar, desplaçament a l'institut o treball, i un llarg o curt etcètera d'altres activitats que depenen de les necessitats de cada persona. Amb la finalitat de poder homogeneïtzar aquest exemple i que pugui ser entès el particularitzarem en el esmorçar. Si som observadors ens adonarem que, per a prendre'ns una tassa amb cafè, llet i sucre o sacarina o una tassa de llet amb cacau, ha estat necessària la intervenció de milers de persones i infinitat de recursos. En efecte, han participat agricultors que recol·lecten el cacau, els ramaders que produeixen la llet, els subministradors d'abonaments i pinsos per als agricultors i ramaders respectivament, els envasadors, els distribuïdors dels productes, etc.; a més, totes aquestes intervencions econòmiques necessiten d'unes altres, com les comunicacions o l'energia. Si continuem analitzant la procedència d'aquestes relacions i recursos, advertirem que han intervingut persones i organitzacions de tot el món: existeixen vincles entre els països que han subministrat la matèria primera (cacau), l'energia (petroli), les comunicacions (telefonía) o la distribució (transport).

En definitiva, totes la persones i institucions que intervenen en l'exemple anterior han organitzat els seus recursos de la millor manera possible, per a produir i fer arribar els béns i serveis per a satisfer les nostres necessitats és el que es coneix com a activitat econòmica.

Definició

d'Economia

Veurem en aquest mateix apartat altres definicions sobre l'Economia, però ens hem volgut quedar amb la definició que inclou el llibre de Batxillerat del Ministeri d'Educació que defineix a la mateixa com la ciència que s'ocupa de la manera en què es disposen uns recursos escassos, a fi de produir béns i serveis per al seu consum entre els membres de la societat, amb la finalitat de satisfer les seves necessitats.

Una perspectiva històrica

Com a disciplina acadèmica, l'economia només té dos segles. Adam Smith (1723 – 1790) va publicar el seu llibre pioner, La riquesa de les nacions, en 1776, any notable també per la Declaració d'Independència dels Estats Units. No és casualitat que tots dos documents apareguessin el mateix any. El moviment a favor de l'alliberament polític de la tirania de les monarquies europees va aparèixer gairebé al mateix temps que els intento d'emancipar els preus i els salaris de l'abusiva mà interventora de l'Estat.

Naturalment, Adam Smith només va representar el començament. Gairebé cent anys més tard, quan les vibrants empreses capitalistes dels ferrocarrils, tèxtils i altres sectors comencen a estendre la seva influència a totes les regions del món, va aparèixer l'exhaustiva crítica del capitalisme: El capital, en 1867 de Karl Marx (1818, 1883), on es proclamava que aquest estava condemnat i que aviat succeiria depressions, revolucions i socialisme estatal. Més de cent anys després de la publicació d'aquest llibre, fins a la caiguda del Muro de Berlín en 1989, una

tercera part de la població mundial va viure en països en els quals predominaven les doctrines marxistes.

Decennis posteriors de la publicació del capital, va semblar que es complien les prediccions de Karl Marx gràcies als pànics financers de 1890 i 1930 que van portar als intel·lectuals del segle XX a posar en dubte el sistema capitalista basat en l'empresa privada.

Va ser en el fons de la Gran Depressió quan va aparèixer La teoria general de l'ocupació, l'interès i els diners (1936) de John Maynard Keynes, obra memorable en la qual es descrivia una nova manera d'enfocar l'economia que ajudaria els estats a atenuar els pitjors estralls dels cicles econòmics per mitjà de la política monetària (via interès i oferta monetària) i la política fiscal (via imposats i despesa pública).

Smith, Marx i Keynes no són sinó tres dels molts pensadors que han donat forma a l'economia i han fet d'ella la ciència vital que és avui. Aquí hem volgut citar els tres pilars sobre els quals, fins ara, s'ha mogut el pensament que va unit a la ciència econòmica. Contextualitzant l'economia

D'aquest apartat ja hem extret una definició de l'economia, però esmentarem unes altres que ens ajudaran a centrar la mateixa com a ciència:

- L'economia és l'estudi de les activitats relacionades amb la producció i l'intercanvi de béns.
- L'economia analitza l'evolució de l'economia global: les tendències dels preus, de la producció i de la desocupació. Una vegada que es comprenen aquests fenòmens, ajuda a elaborar les mesures amb les quals els governs poden millorar els resultats econòmics.
- L'economia és la ciència de l'elecció. Estudia la forma en què els individus decideixen utilitzar els recursos productius escassos o limitats (la terra, el treball, l'equip i els coneixements tècnics) per a produir diverses mercaderies (com a blat, carn de boví, abrics, concerts, carreteres i míssils) i distribuir aquests béns entre els diferents membres de la societat per al seu consum.

- L'economia estudia les relacions comercials entre les nacions. Ajuda a explicar per què aquestes exporten alguns béns i importen uns altres i analitza els efectes que produeix la instal·lació de barreres econòmiques a les fronteres nacionals.

- L'economia és l'estudi dels diners, la banca, el capital i la riquesa.

La llista es pot ampliar molt més, no obstant això (Samuelson, 1992) si condenséssim totes aquestes definicions, trobaríem un tema comú: l'economia és l'estudi de la manera en què les societats utilitzen els recursos escassos per a produir mercaderies valuoses i distribuir-les entre els diferents grups.

Finalment hem de distingir dins de l'estudi de l'economia, dues grans àrees, la part microeconòmica que analitza el comportament específic de les empreses, mercats en els quals

operen i les economies domèstiques, i la macroeconomia que estudia a l'economia en el seu conjunt.

Economia i Economia Política.

L'Economia Política és l'antecedent de l'Economia. L'economia representa l'anàlisi del mecanisme de mercat que regeix el model econòmic, la seva estructura i el seu funcionament, mentre que l'Economia Política és la manera de conduir l'economia social per a conservar l'organisme econòmic i evitar o corregir desequilibris.

Definició

L'Economia Política és la ciència que tracta del desenvolupament de les relacions socials de producció. Estudia les lleis econòmiques que regeixen la producció, la distribució, el canvi i el consum dels béns materials en la societat humana, en els diversos estadis del seu desenvolupament.

Economia política és la ciència dels interessos materials, o la teoria del treball i la riquesa. Vivim en el segle de la indústria; i la vida industrial ha transformat la societat donant origen a multitud de fets nous que es regeixen per lleis especials. Investigar-les, explicar-les i demostrar-les constitueix una ciència a part la jurisdicció de la qual s'estén a tots els fenòmens relatius a la producció i distribució de les riqueses; això és, a estudiar les causes i els efectes d'una producció més abundant i d'una distribució més equitativa dels béns que s'aconsegueixen per mitjà del treball (Colmeneiro, 1859).

Economia Política com a ciència històrica

L'economia política és una ciència històrica. Revela les condicions i causes de l'origen, evolució i canvi d'unes formes socials de producció per unes altres, més progressives. Les relacions de producció són relacions entre els homes i es formen en el procés de producció dels béns materials, l'economia política estudia i desentraña les lleis que presideixen el desenvolupament de tals relacions en estreta connexió i acció recíproca amb les forces productiva, forces que, en unitat amb les relacions de producció, constitueixen la manera de producció d'una determinada societat.

L'economia política va començar a desenvolupar-se com a ciència independent en néixer la manera de producció capitalista. A aquest període corresponen les primeres temptatives d'interpretar teòricament i elucidar diversos fenòmens del capitalisme. En els segles XVI-XVIII, va sorgir i es va desenvolupar el corrent del pensament econòmic i de l'economia política coneguts amb el nom de mercantilisme.

Els mercantilistes, centrant la seva atenció en els fenòmens superficials de la vida econòmica de la societat, van atribuir un significat decisiu a l'esfera de la circulació, al comerç, als diners, com a font única de la riquesa.

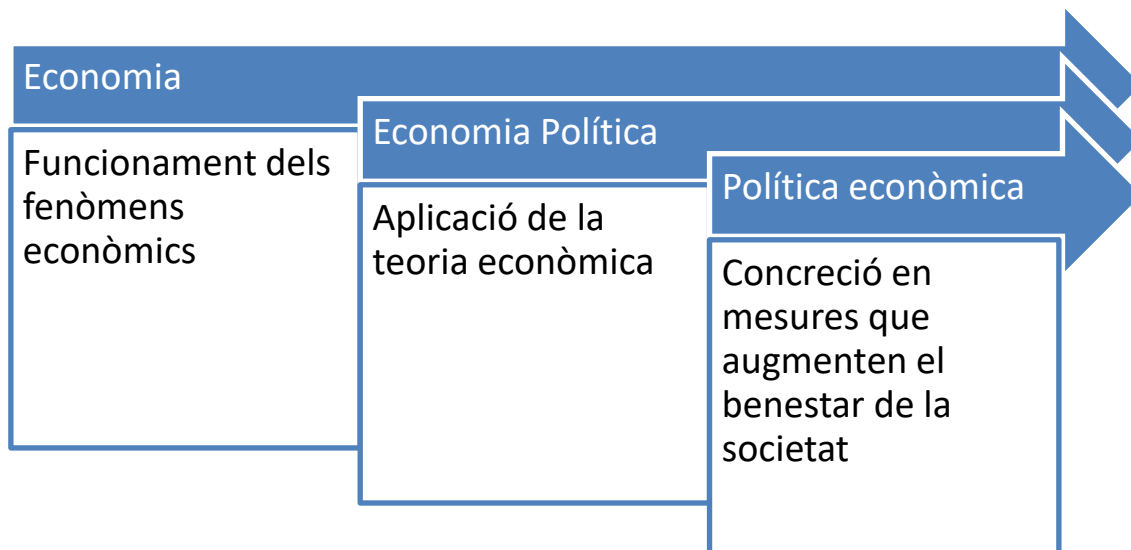
En el període en què es forma la manera capitalista de producció, quan la burgesia era encara una classe ascendent i exercia un paper progressiu en la lluita contra el feudalisme, quan les

contradiccions entre la burgesia i el proletariat encara no s'havien desenvolupat, va sorgir i es va estructurar l'economia política burgesa científica o clàssica. Els seus fundadors, William Petty (1623-1687), Adam Smith (1723-1790) i David Ricardo (1772-1823), van iniciar la recerca científica de la manera capitalista de producció, van fer molts descobriments importants en l'elucidació de les lleis que regeixen la producció social i la distribució dels béns materials. No obstant això, la limitació burgesa i l'insuficient desenvolupament del capitalisme van impedir als clàssics de l'economia política burgesa descobrir l'essència explotadora i el caràcter històricament transitori del capitalisme, posar al nu les contradiccions antagòniques d'aquest. Des del moment en què la lluita de classes del proletariat va començar a amenaçar l'existència del capitalisme, l'economia política burgesa clàssica va cedir el seu lloc a l'economia política, que domina en el món capitalista fins al present. Els seus primers representants, Jean Baptiste Say (1767-1832), Thomas Robert Malthus (1766-1834), John Stuart Mill (1806-1873), van suplantat el coneixement científic dels fenòmens econòmics per la descripció dels seus nexes purament externs.

Estudiant la manera capitalista de producció i aprofitant amb esperit crític els elements científics de l'economia política burgesa clàssica, Marx i Engels van crear, per primera vegada, l'economia política proletària, autènticament científica, que es va convertir en importantíssima part integrant del marxisme que va dur a terme un canvi radical en l'economia política. Allí on els economistes burgesos veien relacions entre les coses, Marx va descobrir relacions entre els homes, entre les classes socials, relacions econòmiques de producció.

Són, precisament, les relacions de producció entre els homes, com a les relacions fonamentals i decisives de totes les relacions socials, les que constitueixen el contingut dels fenòmens socials, objecte d'estudi de l'economia política. Enfront dels economistes burgesos, que consideren la manera capitalista de producció com a perpetu, invariable i plenament concorde amb la naturalesa i els interessos de l'home, l'economia política proletària va descobrir les lleis internes de l'origen, desenvolupament i inevitable enfonament del capitalisme, per primera vegada va demostrar científicament la limitació del capitalisme, el seu caràcter històricament transitori.

Arribats a aquest punt correspon a l'Economia Política resoldre si en un lloc donat i en un moment històric, és més convenient optar per l'un o l'altre dels sistemes, sense oblidar les deduccions de l'Economia. Com podem veure, el polític i l'econòmic coexisteixen i s'auxilien recíprocament, quan existeix harmonia i concordança.

Gràfic 1. Relació Economia, Economia Política i Política Econòmica

Economia enfront d'Economia Política.

Com hem esmentat l'Economia té els seus orígens en l'Economia Política. A mesura que l'Economia va adquirint la seva forma més matemàtica i empírica més s'allunya de l'economia política, desestimant importants correlacions i servint cada vegada de menor inspiració per a ella.

En la següent taula hem tractat de resumir les diferències entre totes dues concepcions on podem concloure que l'Economia determina les premisses que busquen els principis de generalitat dels fenòmens econòmics i, l'Economia Política disposa de la doctrina econòmica per a conduir, orientar, el funcionament econòmic d'una societat. Per exemple, l'Economia Política, gràcies a l'Economia coneix el funcionament del mercat i com es formen els preus. D'aquesta forma, pot intervenir per a establir algun tipus de control sobre els mateixos (preus màxims o mínims) o bé deixar a l'economia actuar lliurement.

ECONOMIA	ECONOMIA POLÍTICA
<ul style="list-style-type: none"> - Anàlisi del mecanisme econòmic, l'estructura i el funcionament. - Estudia lleis o principis conformement als quals ocorren els fenòmens econòmics o relatius a la riquesa. <p>Ciència que tracta de conèixer, interpretar i comprendre els fets i moviments econòmics.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Maneres de conduir l'economia social per a conservar l'organisme econòmic i evitar o corregir els seus desequilibris. - Ensenya el mitjà d'aconseguir les finalitats econòmiques determinades. - Com es pot influir o alterar les causes per a canviar els efectes, mitjançant una acció artificial constitueix la Política

Taula 1. Comparatiu entre Economia i Economia Política.

Objectius de l'Economia Política.

L'Economia Política (de l'Estat o Govern) haurà de desenvolupar polítiques per a minimitzar els problemes dels individus i maximitzar els beneficis. Generalment, hauria de lluitar per aconseguir els següents objectius (macroeconòmics):

- Obtenció de la plena ocupació ja que la desocupació suposa el malbaratament de recursos dins d'una economia. La desocupació significa que l'Economia no està sent eficient en el seu conjunt i, a més d'estar produint per sota de les seves possibilitats, les rendes dels treballadors són menors.
- Estabilitat de preus amb la finalitat d'evitar les conseqüències negativa de la inflació i la deflació. La inflació és la pujada contínua i generalitzada de preus que comporta a la pèrdua de valor dels diners. La deflació és la baixada de preus, que significa la parada del consum davant l'expectativa futura d'un preu més baix.
- Eficiència per a obtenir el màxim producte amb els menors recursos possibles o al menor cost possible d'utilitzar aquests recursos (tècnica o econòmica).
- Distribució equitativa de la renda: satisfer necessitats dels més pobres i reduir la desigualtat.
- Creixement de l'economia, a través de l'incentiu de les inversions i del consum, la qual cosa porta abans les expectatives, a un increment de la producció i de l'ocupació, que redunda en majors ingressos per rendes dels ciutadans i amb això nous increments del consum i la inversió.

La concreció d'aquests objectius s'articula a través de la política econòmica. A continuació, veurem la diferència entre tots dos conceptes.

Diferenciació entre Política Econòmica i Economia Política.

Si bé quotidianament se solen utilitzar tots dos conceptes en forma indistinta, la seva diferència és notable. El concepte més general i antic de política econòmica fa referència al conjunt de condicions baix les que s'organitza la producció. Aquest terme va ser encunyat a Anglaterra en el segle XVIII.

Quant al seu aspecte acadèmic, podem conceptualitzar-la com el conjunt d'estudis interdisciplinaris que prenen a l'economia, les lleis i les ciències polítiques i que té com a objectiu entendre com les institucions polítiques, el medi ambient polític i el capitalisme s'influencien mútuament. En particular, es relaciona amb les lleis posat que són les creadores de la política de capital i dels aspectes legals baix els que es relaciona l'economia, i indirectament perquè són les lleis el mitjà d'ordenar la conducta dels ciutadans, que determinen en certa forma els aspectes bàsics de la microeconomia.

D'altra banda, l'Economia Política es refereix a l'estudi de les accions que els governs prenen en el camp econòmic. Abasta el sistema de taxa d'interès, dèficit fiscal, mercat de treball, i moltes altres àrees del govern. Es refereix a la ciència que estudia els mètodes més eficaços per a satisfer les necessitats humanes materials, mitjançant l'ús de béns escassos.

D'aquesta forma podem establir una senzilla relació on l'Economia busca les premisses que determinin els principis de generalitat dels fenòmens acadèmics, mentre que l'Economia Política és l'ús dels mateixos feia la societat, i la Política Econòmica és la materialització dels actes de l'Economia Política per part de l'Estat o Govern.

L'Economia Política pot dividir-se en 3 àrees principals:

1. Política fiscal: via recaptació d'impostos i despesa pública.
2. Política Monetària, referida a la quantitat de diners en circulació, i, en conseqüència, taxes d'interès i inflació.
3. Política de mercat, referida a les tarifes, acords de comerç i les institucions internacionals que les governen.

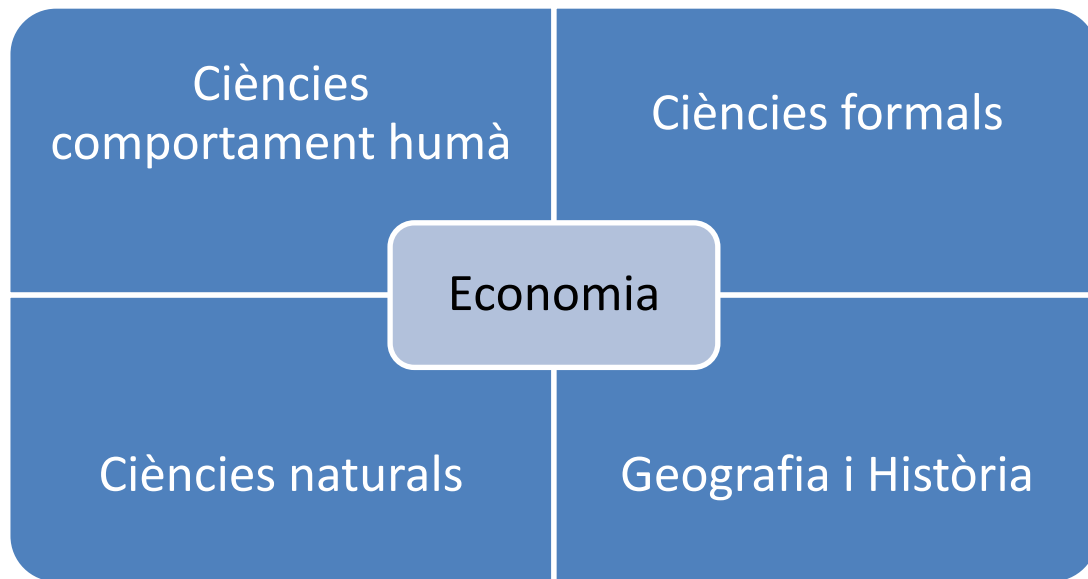
L'economista (Lipsey, 1967) haurà d'examinar tots i cadascun dels principis en matèria de política econòmica per a veure si amb consistents o existeixin incompatibilitats. Per exemple, si se sosté que és necessari controlar la inflació perquè perjudica la balança de pagaments (via preus) i simultàniament es defensa que la devaluació és un remei al dèficit de la balança de pagaments perquè l'elasticitat de la demanda exterior de les exportacions és molt baixa, llavors se sostenen principis inconsistents entre si, ja que, la demanda estrangera és prou inelàstica provocant que la devaluació perjudiqui encara més la balança de pagaments, mentre que la inflació actuaria en sentit contrari.

De forma general, els governs estan limitats en el curt termini en la seva quantitat d'objectius. Per exemple, pot haver-hi pressió del govern per a reduir la inflació (en el cas d'Europa, la inflació no deu ser superior al 2%), reduir la desocupació (objectiu prioritari en el cas espanyol), reduir les taxes d'interès i mantenir l'estabilitat de la moneda. Si tots aquests objectius són seleccionats per al curt termini, llavors la política econòmica tendirà a ser incoherent, perquè la conseqüència normal de reduir la inflació i mantenir l'estabilitat de la moneda és incrementar la desocupació i les taxes d'interès.

En definitiva, economia política i política econòmica han d'entendre's com dos elements que han de complementar-se, el primer com a aplicació de la teoria econòmica a les magnituds macroeconòmiques sobre les quals establir un control, i el segon com la concreció de les mesures necessàries per a la consecució dels objectius que es fixin sobre els indicadors macroeconòmics anteriors (inflació del 2% o eliminar la desocupació). Entre economia política i política econòmica es fa imprescindible l'anàlisi econòmica amb la finalitat d'aplicar correctament les polítiques econòmiques i no creuen inconsistències entre elles.

Economia i altres ciències socials: relacions i aportacions recíproques.

L'Economia, a l'ésser una ciència social, té una estreta relació amb les altres ciències socials. Al cap i a l'últim, l'objecte d'aquesta disciplina no és un altre que els fenòmens de la realitat social, encara que des d'una perspectiva concreta. La seva visió seria esbiaixada si no la hi completa amb la d'altres disciplines.

Gràfic 2. Relació de l'economia amb altres ciències

Ciències del comportament humà

Com a ciència social l'economia limita amb totes les ciències que estudien el comportament humà: la sociologia, la política, la psicologia i l'antropologia. Exemples clars d'aquesta interrelació es poden observar en els costums i religions dels diferents pobles, que influeixen de manera directa en l'activitat econòmica (hàbits alimentaris, religiosos o culturals).

Els economistes es recolzen en la psicologia quan intenten comprendre i definir el comportament econòmic dels individus, en la Sociologia quan intenten explicar els moviments agrupats dels agents, la propensió social o la idea de cooperació social que permet que visquem en col·lectius molt nombrosos sense massa problemes, cooperant per a aconseguir finalitats comunes.

Història i Geografia.

L'economia té una estreta relació amb la història. Per a interpretar la història hem d'aplicar tècniques d'anàlisi. Amb simples qüestions ens podem donar compte de la importància de la història per a l'economia, com per exemple la pujada de preus després del descobriment d'Amèrica, o el desenvolupament prematur d'aquelles ciutats, regions i comarques que van tenir abans el ferrocarril.

Els fenòmens econòmics són moltes vegades fenòmens que tenen les seves arrels en el llarg termini, amb una explicació que s'allunya del moment de l'estudi, per exemple, els cicles econòmics llargs. Per tant, l'Economia necessita de la Història, especialment de la Història del Món Contemporani per a comprendre l'evolució soferta i així explicar els fenòmens actuals. La connexió amb la Geografia, especialment en les seves branques humanes i econòmiques, és manifesta, sent la seva relació clara i les seves diferències també. La perspectiva d'anàlisi és el que canvia fonamentalment. Mentre que per al geògraf sempre existeix una referència bàsica a l'espai terrestre i té una preocupació essencial sobre l'ordenació, l'organització del paisatge i de l'escenari, natural o humà, els economistes no tenen aquesta preocupació essencial i s'ocupen més de l'organització de mitjans per a la satisfacció de necessitats i el progrés econòmic, moltes vegades sense referència a l'espai terrestre.

Ciències formals

També val la pena esmentar la relació de l'economia amb l'estadística, la lògica, la teoria de

jocs i les matemàtiques. Avui dia ens movem amb una gran quantitat d'informació numèrica. N'hi ha prou amb observar un periòdic o qualsevol suport d'informació on s'inclouen gràfiques o taules (sobre inflació, atur, balança de pagaments o desocupació) que prové d'una recollida de dades i posterior elaboració estadística rigorosa.

La seva relació amb aquestes ciències és la que ajuda a les matemàtiques a formular models sobre la realitat, com l'equilibri d'un mercat competitiu, funcions de costos i ingressos, l'equilibri en mercats de divises o el càlcul de la frontera de possibilitats de producció.

D'aquesta forma podem trobar com s'han creat matèries o branques d'aquestes ciències que es troben a mig camí entre elles i l'economia, com l'econometria, les matemàtiques financeres o les ciències actuàries.

Ciències naturals

També hem d'esmentar la relació amb les Ciències Naturals atès que els recursos naturals són elements essencials de la producció econòmica, així com la tecnologia en les seves diferents manifestacions científiques.

Perspectiva individual front global

En definitiva, atès que la realitat és una, la ciència hauria de ser una. Cada disciplina intenta estudiar-la des d'una perspectiva concreta, però totes elles aporten una part de l'explicació total. Això ens porta al fet que només amb una connexió estreta entre totes les disciplines podem dir una cosa realment útil sobre ella. La divisió no només pot admetre's per la nostra incapacitat d'analitzar la realitat en profunditat des de tots els aspectes a considerar alhora, però mai hem de perdre de vista aquesta perspectiva global i unitària de la ciència.

Conclusions

Al llarg del tema hem presentat l'objecte d'estudi de l'economia a través del seu concepte, diverses definicions i la perspectiva històrica de la seva evolució com a ciència arribant a la conclusió que es tracta d'una ciència que busca la satisfacció de necessitats a través de l'ús de recursos escassos.

Presentat l'objecte, hem analitzat la diferència entre Economia, Economia Política i Política Econòmica a través d'una senzilla relació on l'Economia tracta d'establir el dogma adequat que doni resposta de forma unívoca a l'objecte estudiat, l'Economia Política, encara que anterior a l'Economia, aplica els conceptes que aprèn de l'Economia per a un millor benestar i situació de la societat, i fruit d'aquesta aplicació sorgeixen les polítiques econòmiques que desenvolupa el Govern per a aconseguir un equilibri macroeconòmic on no existeixi desocupació, hi hagi un control sobre la inflació o una distribució de la renda més equitativa.

Finalment hem estudiat la relació de la ciència Econòmica amb altres ciències, la qual cosa com a docent ens pot ajudar a traçar la realització de continguts transversals en les assignatures d'Economia amb altres departaments propis del cicle d'Ensenyament Secundari Obligatori com del Batxillerat.

Fonts

Bibliografia

LIPSEY, R (1967). *Introducción a la economía positiva*. Vicens-Vives. Barcelona.

MANKIWI, N.G. (2012). *Principles of Economics*. South-Western Cengage Learning. Ohio.

MOCHON MORCILLO, F. y BEKER, V.A. (2008). *Economía: principios y aplicaciones*. McGraw-Hill Interamericana, 4ª Edición. Argentina.

MOYNIHAN, D. y TITLEY, B. (2007). *Economics. A complete course for IGCSE and O level*. Oxford University Press. Glasgow.

KRUGMAN, P. y WELLS R. (2009). *Economics*. Worth Publishers. New York.

SAMUELSON, P.A. y NORDHAUS W.D (1992). *Economía*. McGraw-Hill. Madrid.

Webgrafía

Boríssov, Zhamin y Makárova (1965) *Diccionario de Economía Política*. Publicado en la Unión Soviética y traducido al español por Augusto Vidal Roget. Enciclopedia virtual eumed.net. Recuperado de: <http://www.eumed.net/cursecon/dic/bzm/e/economia-politica.htm>

COLMENEIRO Y PINEDO, M. (1859). *Principios de Economía Política*. Eumed.net. Recuperado de: <http://www.eumed.net/cursecon/textos/colmeiro/index.htm>

MENGER, C. *Principios de Economía Política*. Eumed.net. Recuperado de: <http://www.eumed.net/cursecon/textos/menger/index.htm>

SAY, J.B. *Manual práctica de Economía Política*. Eumed.net. Recuperado de: http://www.eumed.net/cursecon/economistas/textos/say-manual_econom.htm